

Tale om for Kongen at nægte Sanktion af den islandske Finanslov af den Grund, men der kunde vel være Anledning til Forhandlinger mellem den islandske Minister og hans danske Kolleger angaaende denne Sag, og saadanne Forhandlinger ere førte. Jeg anser mig ikke for berettiget til her at komme nærmere ind paa dem, men jeg vil blot paa Finansudvalgets Vegne hævde, at vi finde, det ikke er i sin Orden, at Altinget har strøget dette Tilskud, og vi maa fastholde, at den Aftale, der i sin Tid blev truffen mellem den danske Konseilspræsident og den islandske Minister og blev sanktioneret af Altinget, i dens Realitet opretholdes. Mit Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident er da her, ligesom det var i Finansudvalget: Hvorledes ser Regeringen paa denne Sag, og mener den, at der er nogen Rimelighed for, at det berettigede Krav, vi fra dansk Side have i den Henseende, kan blive fyldestgjort, naar Altinget paa ny træder sammen? At Beløbet ikke er blevet opført i Aar, ligger jo deri, at den Bevilling paa den islandske Finanslov, som svarede hertil, ikke er opført.

Det tredje Punkt, som har været Genstand for Forhandling mellem Ministeren og Finansudvalget, er den islandske Handelskonsulents Virksomhed. Det er bekendt, at der paa den sidst vedtagne islandske Finanslov blev bevilget et Beløb til Udsendelse af en Handelskonsulent. Angaaende denne Handelskonsulent havde der gaaet forskellige Rygter her. Man havde sagt, at han i Virkeligheden skulde være en politisk Agent og ikke en Handelskonsulent i egentlig Forstand. Noget saadant kunde vi her fra dansk Side selvfølgelig ikke antage, og der blev ogsaa af den islandske Minister overfor hans danske Kolleger afgivet meget betryggende Erklæringer i saa Henseende, idet det af den islandske Minister blev hævdet, at det virkelig var Meningen, som ogsaa Ordlyden var, at det skulde være en Handelskonsulent, der skulde varetage Islands kommercielle Interesser og selvfølgelig ikke gribe ind i de danske Konsulers Forretningsomraade, for saa vidt dette vedrørte Island, og end mindre være en politisk Agent, allermindst en Agent for visse separatistiske islandske Anskuelser. Vi have imidlertid til vor Beklagelse set, at der er fremkommet, særlig i norske Blade, Referater af Udtalelser af den islandske Handelskonsulent paa offentlige Møder, som ere gaaede i en Retning, som maa vække stor Beklagelse hernede, en udpræ-

get yderliggaaende politisk Propaganda i Interesse af Reduktion af Forholdet mellem Danmark og Island til den rene Personalunion, og Udtalelser, der ikke havde nogen venskabelig Karakter overfor Danmark i det hele. Jeg beder den højtærede Minister her, ligesom i Finansudvalget, at udtale sig om, hvad der er Regeringen bekendt angaaende denne Handelskonsulents Virksomhed, og om det ikke maatte have vist sig, at disse Udtalelser ikke ere faldne saaledes, som de ere refererede, og i ethvert Tilfælde, at den islandske Regering eller den islandske Minister erkender, at Handelskonsulentens Opgave bør være af ganske neutral Art, kommerciel, henedende Opmærksomheden paa Islands Lands og Folks Ejendommeligheder, men absolut ikke politisk.

Det fjerde Punkt, der har været Genstand for Forhandling mellem den højtærede Minister og Finansudvalget, er Spørgsmaalet om Besættelsen af det bevilgede Docentur i islandsk Ret. Der har indenfor Finansudvalget gjort sig stærke Ønsker gældende om Besættelsen af denne Post. Sagen har været drøftet. Den højtærede Minister har udtalt, at den for hans Vedkommende endnu ikke havde fundet sin endelige Afgørelse, og lovet at overveje den yderligere, og jeg finder derfor ikke nogen Anledning til for Øjeblikket at komme ind paa Sagens Realitet, idet jeg har Grund til at formode, at den højtærede Ministers Overvejelser ville finde deres Afgørelse i en ikke fjern Fremtid. Men ogsaa om dette Punkt vilde det være ønskeligt at høre en Udtalelse af den højtærede Minister.

Konseilspræsidenten (Zahle): Paa de Spørgsmaal, som den meget ærede Ordfører har rettet til mig, skal jeg svare saaledes: Her i Landet er der egentlig ikke Trang til en Forandring i den bestaaende forfatningsmæssige Tilstand, og naar man paa Island foretrækker denne for Kommissionsforslaget, saa kunne vi roligt finde os deri. Paa Island har man i alle indre Anliggender fuldt Selvstyre. Dette Forhold respekteres fuldt ud her i Danmark, men Sagen er, at man her i Danmark fra flere Sider kun gik med til Kommissionsforslaget, fordi man ventede, at det kunde vedtages. Man vilde nemlig gerne imødekomme Islændernes Ønsker, i Haabet om, at en endelig Ordning kunde opnaas; men dette Haab er strandet derved, at man i Islands Alting har vedtaget saadanne Ændringer, at det er en given Ting, at de ikke kunne accepteres her.